

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

[www.afgazad.com](http://www.afgazad.com)

[afgazad@gmail.com](mailto:afgazad@gmail.com)

Political

سیاسی

برگردان: حمید بهشتی

۰۴ فیبروری ۲۰۲۵

## در غزه، نتانیاهو هرگونه توافقی را برای تضمین بقای سیاسی خود کنار زد.

این سرمقاله در هآرتص شامل دو اقرار است. اولی صریح است: توافق آتش‌بس می‌توانست بیش از یک سال پیش امضاء شود، زیرا نتانیاهو آن را به خاطر منافع خود و پروژه آخرالزمانی «اسرائیل بزرگ» کارشکنی کرد. دوم، حاوی این است که: حتی برای «چپ لیبرال اسرائیل» که بسیار مورد تحسین نیز قرار می‌گیرد - و بهتر از بایدن در ایالات متحده نیست، که بسیار کمتر از ترمپ مایل به برقراری آتش بس است - در زمان بیان حقیقت ده ها هزار نفر فلسطینی نابود شده ارزش کوچکترین اشاره‌ای ندارند.

بن گویر آنچه را که قبلاً مخفی نگه داشته بود با صراحت بیان کرده است: نتانیاهو گروگان ها را برای منافع شخصی خود قربانی کرد.

این مقاله سرمقاله اصلی هآرتص است که در روزنامه های عبری و انگلیسی اسرائیل منتشر شده است. هآرتص،

۱۴ جنوری ۲۰۲۵

ترجمه و یادداشت ها در پرانتز از آلن مارشال

وزیر امنیت ملی، ایتمار بن گویر، روز سه شنبه، ۱۴ جنوری، به طور غیرقابل انکاری این ظن را تأیید کرد که بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر، بازگرداندن گروگان ها را [هر اسرائیلی، از جمله یک سرباز، «گروگان» محسوب می شود، در حالی که هزاران نفر فلسطینی‌هائی که در سیاهچال‌های اشغال به سر می‌برند، حتی اگر زن و کودک باشند «زندانی»] - به تأخیر انداخته است، حتی اگر به قیمت جانشان تمام شود - و جنگ را صرفاً به خاطر منافع شخصی طولانی کرده اند: بقای سیاسی وی.

توافق برای آزادی گروگان ها برای یک سال تمام روی میز بوده است، اما نتانیاهو بارها برای حفظ دولت خود که مبتنی بر اتحاد جنایتکارانه او با کاهانیست های راست افراطی است، کارشکنی کرده است.

\*\*\*\*\*

روز سه‌شنبه، بن‌گویر از بزلال اسموتریچ، وزیر دارائی خواست تا او را همراهی کند تا به نتانیاهو بگویند که اگر او توافقتنامه‌ای برای آزادی گروگان‌ها امضاء کند، هر دو از ائتلاف خارج خواهند شد. بن‌گویر اذعان کرد: «در طول یک سال گذشته، به یمن قدرت سیاسی خود، چندین بار توانستیم از امضای این توافقتنامه جلوگیری کنیم.

او سپس ورود گیدئون سار به ائتلاف را عامل شکست تلاش های او برای جلوگیری از توافق دانست. وزیر امنیت ملی گفت: "اعضای دیگر به دولت پیوسته اند و اکنون از این توافقنامه حمایت می کنند، بنابراین ما دیگر عامل تعیین کننده نیستیم".

خانواده های گروگان ها و افکار عمومی خواستار بازگشت آنها هستند و بیش از یک سال است که شاهد بوده اند که چگونه نتانیا هو توافق نامه ها را یکی پس از دیگری با بهانه های مختلف عملاً غیرممکن می سازد: یک روز در مورد گذرگاه رفح، روز دیگر مسیر فیلادلفیا.

او را مقصر می دانند به خاطر این که گروگان ها را به دلایل سیاسی به حال خود رها کرده است. اما نتانیا هو، دولت و حامیانش ریاکارانه واکنش نشان دادند و به تهاجم پرداختند: چگونه حامیان توافق جرأت کرده اند چنین بی مهری را به او و اردوگاش نسبت دهند؟ اما اکنون دیگر پرده افتاده است.

بن گویر بی شرمانه، رد موافقتنامه را در نگرانی آشکار برای جان گروگان ها توجیه نمود. وی گفت: این توافق اجازه آزادی همه گروگان ها را نمی دهد و بر سرنوشت مرگبار سایر گروگان هایی که توافق شامل آنها نیست مهر می زند.

او سپس، گوئی که واقعاً به جان شهروندان اسرائیلی اهمیت می دهد - و نه به تمایلش برای فدا کردن جان انسان ها برای ساختن معبد سوم در قلب یک امپراتوری آپارتاید دیکته شده توسط کرانه باختری و غزه، افزود: «این گزینه انتخاب دشواری برای آزادی گروگان ها نیست. این توافق به قیمت جان بسیاری از شهروندان اسرائیلی تمام خواهد شد که متأسفانه هزینه این توافق را با جان خود خواهند پرداخت.» این واقعیت که یک وزیر ارشد به این می بالد که یک سال تمام توافق را با موفقیت خنثی کرده است - اگرچه همه می دانند که این اقدامات به قیمت جان ده ها گروگان و بسیاری از سربازان تمام شده است - بیش از هر چیز نشانه فساد است که رهبری کشور را در بر گرفته است.

اظهارات بن گویر باید به عنوان یک یادآوری مهم تلقی گردد: بازگشت همه گروگان ها و پایان جنگ تنها اولین قدم در راه طولانی برای بازسازی اسرائیل پس از اعمال ناشایست نتانیا هو و باند وی است.

منبع:

۱۴ ژانویه ۲۰۲۵ - هآرتص

<http://archive.today/TH0Qo>